

Nic nevzdávám

David Deyl

Padám zas fialovou tmou
a sny mý samy sobě lžou,
bojím se vážně tentokrát
poslední anděl šel už spát.
Snažím se oči otevřít.
Snažím se zbořit labyrint.
Ty víš, ty víš musí to jít.

A pak cítím,
hvězdy svítí,
s nadějí vím, už vím.

Že stačí dotek pouhý,
stačí pohled dlouhý,
nemusím se ptát,
zachytíš můj pád,
nemusím se ptát.

Stačí dotek pouhý,
stačí pohled dlouhý,
dlaní plašíš mráz,
svým tělem tvoříš hráz,
proti všem zlým hrám.

Nic nevzdávám.
Nic nevzdávám.

Když v hlavě prší celý den,
když bloudím domem bez oken,
slova jen křídly víří prach,
směr se mi ztrácí v uličkách.
Snažím se najít sílu žít,
snažím se najít v sobě klid.
Já vím, já vím musím dál jít.

A pak cítím,
hvězdy svítí,
s nadějí vím, už vím.

Že stačí dotek pouhý,
stačí pohled dlouhý,
nemusím se ptát,
zachytíš můj pád,
vím to tisíckrát.

Stačí dotek pouhý,
stačí pohled dlouhý,
Teď nemůžu to vzdát,
zahodím součet ztrát,
víru v sobě mám.

Nic nevzdávám.

Stačí jen krok pouhý,
první nádech dlouhý
a vím na každý pád,
zas najdu sílu vstát

a budu bojovat.

vohooohohoo
vohooohoho
vohohooohoho
hohoho

Že stačí dotek pouhý,
stačí pohled dlouhý,
nemusím se ptát,
zachytíš můj pád,
vím to tisíckrát.

Stačí dotek pouhý,
stačí pohled dlouhý,
Teď nemůžu to vzdát,
zahodím součet ztrát,
víru v sobě mám.

Nic nevzdávám.